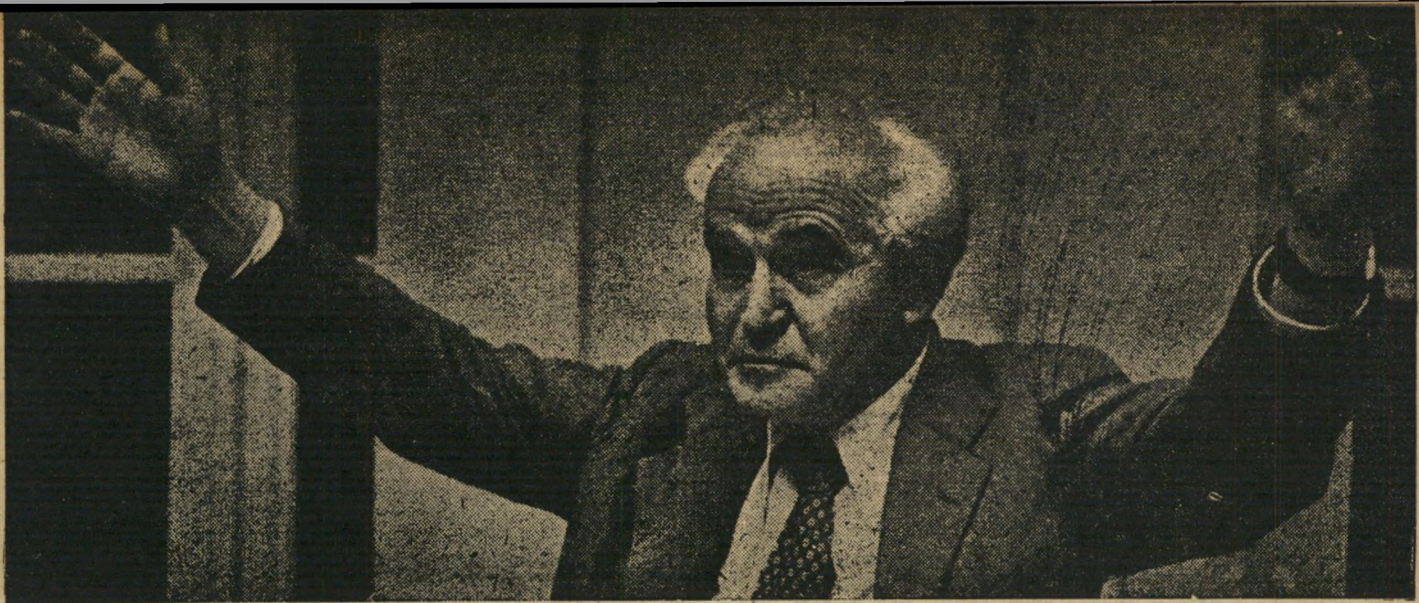
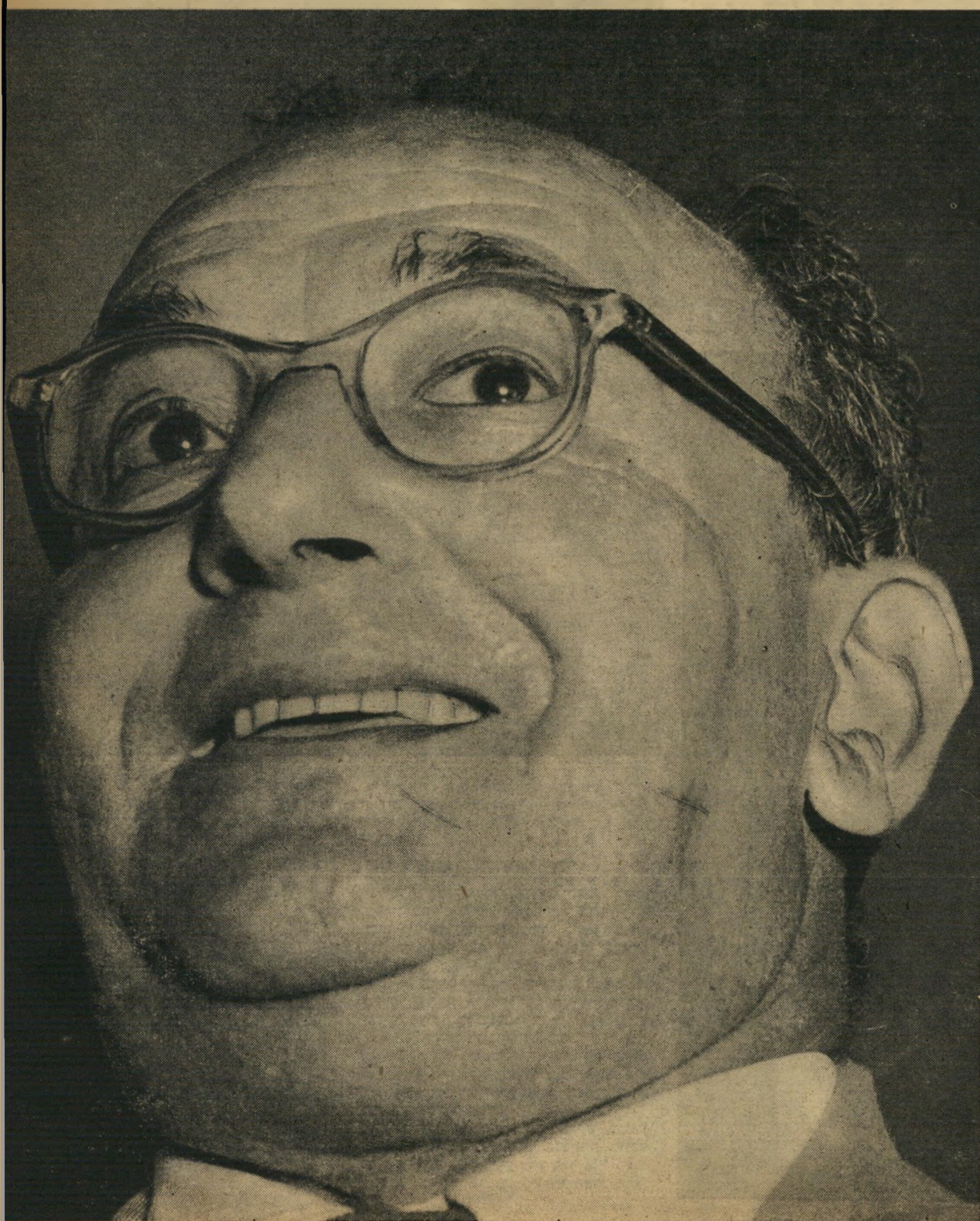

אלה הם נישו-
אים לא מתוך א-
הבה ואפילו לא
לשם נוחיות. אלה
הם נישואים של
אונס! נאנח עם-
קו מפא"י. משך
שבועיים לימדו
הציונים הכללים
את מפא"י המו-
פתעת שאפילו
לנישואים מאונס
יש שני צדדים...

פי. בי. בי. ג'י. - 1:0

(ראה שער)

דגל אדום
נישא במרום —
כי בא היום נתק את הכבלים.
כי בא היום נתק את הכבלים.

היו ימים, וצעירי ארץ ישראל העובדת שפי-
כר את ליבם לתוך השיר הזה. הדגל האדום
סימל משהו: מחנה בינלאומי גדול של פוע-
לים, מליוני גופות כפופים שחתרו מן החר-
שך אל האור, נקישה של כבלים קפיטליס-
טיים וכו' וכו'. היה זה אידיאל אשר למענו
היה כדאי לשיר בערבים.

באותם הימים התייחסו אנשים ברצינות
לדגלים. אספות בלתי-ספורות פוצצו עליידי
אנשי מכבי ובית"ר בגלל הוספת יריביהם
תחת הדגל השנוא. חולצות כחולות נקרעו,
דם אדום זרם, בגלל הפרעת אנשי הימין
לשירת האינטרנציונל בפי אנשי השמאל.
מאז דהו דגלים רבים מאד בשמש היש-
ראלית הלוהטת. הדגל האדום איבד יותר
ויותר את צבע הדם והאש, קרב יותר ויותר
לצבע שדה העגבניות. בעיני צעירי מפא"י,
החל מסמל לא רק שבירת כבלים, אלא גם
ציקת כבלים חרשים מעבר למסך הברזל.

אולם דגלים מתים בקושי. הדגל האדום
השבוץ חזר לפולחן דתי, וכמו כל פולחן
דתי, הוסיף להתקיים זמן רב אחרי שמת
תוכנו. בכל זאת לא היה מאמין איש לפני
שנה שמישהו מסוגל להתרגש על הדגל הדהה,
או על ההמנון, אשר רוב השרים אותו ביום
אחד בשנה, מקיישים את שאר 364 הימים
למלחמה בתוכנו.

השבוע חזר והתנופף הדגל האדום מעל
למדינת ישראל. הוא לא סימל שום מהפכה,
שום ניתוק כבלים. הוא סימל משבר ממשלתי
מיוחד במינו, ואת הרצון הנואש של שני הצד-
דים לחפש בחפזן את הכבלים הקושרים
איש לרעהו.

היה זה יכול להיות מחזה משעשע למדי
— אלמלא היה, במקרה, רציני.

הקדמה: הפיל והבור

בעיני רוב אורחי המדינה, וגם בעיני מי
פא"י, היה סיפור המעשה פשוט: בכשרון
מקיאבלי גאוני כרו הציונים הכלליים בור
עמוק, כיסו אותו בדגל כחול-לבן. הפיל הי-
מפא"י התמים, שהלך לתומו לטייל בגינה
גל הפוליטי, נפל לתוך הבור ונלכד במלכו-
דת.

במונחים פוליטיים: הציונים הכלליים הת-
חרטו על ישיבתם מועצת-ההשפעה בממשלה,
החליטו לצאת. אולם מאחר שלא רצו לע-
שות זאת בגלוי בגלל דרישה לכסאות נוס-
פים, או לזכויות יתרה כלכליות, בחרו בתרוץ
רעיוני שיעשה רושם טוב בארץ, יהדהו
בעולם כולו — יצלצל ביחוד במקום בו
מצלצים הדולרים העגולים.

לא מחמאה. לכאורה היו הציונים הי-
כלליים צריכים לקבל תאור זה כמחמאה רבה
לכשרונם הפוליטי. אולם הם הכחישו אותו
בתוקף. ההוכחות שהביאו להפרכתו היו מי-
שנעזות למדי.
ההוכחות:

● שבועיים לפני שעלה הדגל האדום על
חורן המשבר, סיכמו הצ"כ שבשאלת הדגל
וההמנון לא יסכימו לשום ויתור עקרוני.
סיכום זה הובא לידיעת דוד בן-גוריון, כי